

den Overbevissning, som jeg troer, at en stor Deel af Rigsdagens Medlemmer deler, at hele Baredepotets Indretning, og hvad dertil hører ikke er gavnlig. Naar den ærede Minister siger: „Vi have istinde at samle Høiskolen og Landcadetcorpset i een Bygning, og dertil gaaer saa og saa meget,“ saa kan jo Finantsudvalget eller Rigsdagen sandsynligvis ikke have Noget derimod at indvende, saasnart det vises, at der derved bliver en Besparelse; der bliver da i alt Fald en Besparelse, af Lokale. Men naar den ærede Minister saa siger: „Og saa flytte vi Generalstaben hen i den Bygning, hvor Høiskolen er, og sælge den Bygning, hvor Generalstaben nu er,“ saa er det muligt, at Finantsudvalget og Rigsdagen sige: „Nei, lad Generalstaben blive, hvor den er, og lad os sælge Høiskolens Bygning, thi det vil blive en meget fordeeligere Handel.“ Naar Høiskolen er flyttet ud, beboes den Bygning, som den nu har, af Folk, der for Militærvesenet maae betragtes som private; den indtager en af de kostbareste Grunde i hele Byen, den støder op til en Grund, som man snart venter realiseret, nemlig Holmen, og den vil i Personers Besiddelse, der speculere i Bygningsforetagender, blive af overordentlig stor Værdi, en Værdi, som Generalstabens Bygning aldrig kan opnaae. Det maatte altsaa først paavises, at Generalstaben ikke kan finde Plads i den Bygning, den har, førend man kunde gaae ind paa Forslaget. Jeg nævner dette blot for at antyde, hvilken den forskelligartede Betydning maa være, Enhver fra sit Standpunct maa tillægge disse Sager, og hvor nødvendigt det er, at de foreligge betimeligt. Naar den ærede Minister fremdeles blandt de intenderede Ting nævner at flytte Krudttaarnet fra Rendsborg til Als, saa er det en Gjenstand, hvorom jeg og Mange med mig ville sige: det begribe vi er Noget, som er paatrængende nødvendigt, naar Rendsborg er ophørt at være en Fæstning. Selv som Fæstning var det vanskeligt at have en stor Krudtbeholdning der; men, naar den ikke længere er en Fæstning, er det endog farligt og kan slet ikke gaae an. Behøve vi altsaa en saa stor Mængde Krudt, som vi der have Krudtmagaziner til, saa maae vi have et nyt Magazin, og da ville vistnok de

fleste indrømme, at Als er det eneste passende Sted dertil. Naar den ærede Minister siger: „vi ville have et Laboratorium i Fredericia;“ saa siger jeg: at saa længe mit Votum kan gjøre det Allermindste, skal den ærede Minister ikke faae en Skilling til et Saadant. Saaledes vil det blive ved med Hensyn til alle disse Gjenstande. Nogle af dem ville vistnok Finantsudvalget og Rigsdagen med stor Beredvillighed gaae ind paa, og andre derimod ikke. Den ærede Minister har forsøgt at vænne os til — og det har kunnet gaae i disse Krigsaar — ikke at tage Hensyn til, hvilke Gjenstande Bevillingen ramte, men at benytte Pengemidlerne saaledes, som han bedst syntes, og at lade de Gjenstande, hvortil man maaffee helst bevilgede Midlerne, og som man maaffee netop havde formeent at bevilge dem til, staae hen. Det gaaer ikke an. Derved indtræder enten en Planløshed, eller en Plan, som bliver eensidig, nemlig Krigsministerens, og ikke en Plan efter fælles Overeenskomst imellem dem, der fræve, og dem, der bevilge Pengene. Det er denne Gjenfædighed vi maae søge at tilveiebringe. Jeg skal endnu nævne et Par Puncter, for yderligere at gjøre opmærksom herpaa.

Den ærede Minister nævnte Staldene ved Gottorp Slot, saavidt jeg erindrer — i alt Fald var det en Bygning ved en Sygestald — og sagde: „og deri Bolig til Regiments-Dyrlægen.“ Men nu staaer der intetsteds skreven, at der skal være en saadan Bolig. Der skal ved en Cavalleriekaserne være en Smedie, og en Bolig til Rød for Smeden; men til en Bolig for Regiments-Dyrlægen vilde upaatvivselig Rigsdagen kun bevilge Penge, ifald det bevistes, at denne Boligs Opbygning kostede saa lidet, at Dvarteerpengene til Regiments-Dyrlægen vilde være større, end Renterne af den til Dværførelsen udlagte Sum. Derimod, dersom Dvarteerpengene stode i et andet Forhold til Renterne af den udlagte Sum plus Vedligeholdelsesomkostningerne, saa vilde man sige: Nei, der skal ikke bygges til Regiments-Dyrlægen. Dersom hele Planen med Hensyn til Gottorp Slot skulde være bygget paa et lignende Princip, hvad „Boliger angaaer,“ antager jeg, at dersom man havde kjendt Planen forud, havde man ikke bevilget disse Summer. Deri